

Dacia Hiperboreeana-misteriosul tinut al unei civilizatii Fascinante.

Hiperboreea o legenda, un tinut fabulos, despre care vorbesc miturile Greciei antice. O civilizatie straveche care continua sa fascineze, un spatiu care, ca si Atlantida, este mutat dupa voie, fara sprijin mitologic sau istoric, in diferite locatii care mai de care mai nastrusnice.

Respectivii domni ar face bine sa mai arunce ochii peste relatarile antichitatii pentru a vedea ce marturii exista despre aceasta tara. Majoritatea istoricilor moderni, dupa „cercetari laborioase”, sunt de acord ca Hiperboreea este plasata undeva in zona Polului Nord sau, oricum, dincolo de paralela de 65°, latitudine nordica. Tot ce se poate numai ca la Polul Nord nu este sol fertil si nici nu se fac doua recolte pe an, cum spuneau Hekateu si Diodor din Sicilia!

Plasarea Hiperboreei in Extremul Nord nu este decat o interpretare fortata a mitologiei grecesti si nu se bazeaza pe nici un fel de documente istorice! S-a incercat, de asemenea, „implantarea” Hiperboreei in Arhipelagul Britanic sau in Islanda, urmand ramura celtica a europenilor care se presupune a fi descendentii ai hiperboreenilor. Captivant, dar neconform cu realitatea, deoarece celtii au aparut cam tarziu pe firmamentul istoriei pentru a-i cataloga popor neocolit, „scoborator” din hiperboreeni!

Datorita multitudinii de teorii emise de-a lungul timpului cu referire la amplasamentul geografic al Hiperboreei si al hiperboreenilor, ma simt indreptatit sa intreb: prin aceasta stramutare a Hiperboreei, dupa opiniile unuia sau a altuia dintre cercetatori, nu se incearca de fapt a se ascunde regiunea geografica in care era plasat acest taram mitic, cu original? Nu se incearca manipularea mentala prin ignorarea izvoarelor antice si publicarea a cat mai multor teorii cu privire la ipotetica localizare geografica a Hiperboreei? Si asta in pofida faptului ca autorii antichi sunt unanim de acord asupra locului unde se afla aceasta Hiperboreea! Nu cumva se mizeaza pe faptul ca atunci cand da de o news de genul „Hiperboreea era la Polul Nord „, cititorul neavizat uita sa-i mai consulte pe cei care au vorbit de ea in cunostinta de cauza si citeste uimit noua

teorie, unii chiar intrebându-se „cum de nu m-am gandit la asta?”! Si iaca cum curiosul nostru nu mai poate gasi adevarul prin hatisul de ipoteze care mai de care mai atragatoare si uneori chiar „probate” istoric.

Eu sunt ardelean! Stiti cum sunt ardelenii? Stau stramb si judeca drept si pe indelete. Asa facand lucrurile, am ajuns la concluzia ca toate aceste teorii sunt falsuri grosolane, fondate doar pe imaginatie, cu suport material ioc! Am luat (tot pe indelete), marturiile antice la puricat si s-a ivit cu totul altceva si in alta parte... nu-i la Polul Nord! V-am innebunit cu dovezile? Vi le prezint si dumneavoastra ca sa va convingeti singuri!

Putina ordine prin Hiperboreea!

Pe langa istoricii „profesionisti” ai Occidentului, care plaseaza Hiperboreea dupa bunul lor plac, mutand-o ba in Islanda, ba in Groenlanda, ba in Arhipelagul Britanic exista si unii autori mai „modesti” sa spunem, dar care marcati de bun simt, nu fabuleaza, ci examina izvoarele istorice si isi formuleaza concluziile in conformitate cu acestea. Intre acestia mentionam o pleiada de autori precum Nicolae Densusianu, Vasile Lovinescu, Mioara Calusita Alecu si...

Rene Guenon, din operele carora ne-am inspirat in prezentul analiza.

Nicolae Densusianu demonstreaza cu lux de amanunte unde se afla aceasta mult discutata Hiperboreea, in lucrarea sa de exceptie „Dacia Preistorica”, in care acorda un spatiu destul de larg hiperboreenilor. El demonstreaza cu probe in regula, ca Hiperboreea anticilor nu era alta decat Dacia, care era centrul cultului apolinic, aici aflându-se insula cea sfanta a lui Apollo si a lui Ahile.

Vasile Lovinescu demonstreaza, de asemenea, cu „acte in regula”, ca Hiperboreea era Dacia in studiul sau „Dacia Hiperboreana”, incheiat in 1936 si publicat in foileton in revista franceza Etudes Traditionnelles. Studiul va aparea ca volum abia dupa razboi, mai intai in limba italiana, apoi in limba franceza si abia apoi in limba romana. Curios, nu? Ce interes avem noi pentru istoria nationala?! Sa nu uitam ca studiul lui Lovinescu va aparea in limba romana abia in 1994!

Mioara Calusita Alecu vine si ea cu date noi si stupefiante, dar fondate istoric, nu fabuland precum occidentalii. Ea ne demonstreaza ca celebra Tula, din Hiperboreea, pamantul cel mai nordic cunoscut de greci, nu era alta decat actuala Tulcea, oras din Delta Dunarii.

Exista totusi si occidentali de bun simt. Unul dintre ei, Rene Guenon, in corespondenta lui cu Vasile Lovinescu, afirma, dupa ce studiaza materialul trimis de asta din urma, ca Dacia ar putea fi centrul traditiei hiperboreene „trebuie sa va spun (lui Lovinescu –n. N) ca ideea ca Dacia a fost una din etapele centrului traditiei hiperboreene, pentru o anumita epoca, nu mi se pare deloc neverosimila; dificultatea ar fi aceea de a preciza perioada la care s-ar putea raporta”. Inca o data, in alt loc, acelasi autor se pronunta textual: „traditia dacica ar reprezenta in orice caz o continuare a traditiei hiperboreene sub o forma mult mai pura decat cea a celtilor”

Marturii istorice despre Hiperboreea

Marturiile anticilor ne dau de inteles ca dacii erau hiperboreeni si locuiau in Hiperboreea. Astfel, Pindar, in Olimpicele sale, ne vorbeste despre Apollo, care dupa ce a terminat de construit zidurile Troiei, s-a intors in patria sa natala de la Istru, la hiperboreeni (VIII, 47); ori in toate traditiile antice, Istrul desemna Dunarea, ceea ce demonstreaza doua lucruri deosebit de importante:

1) – Apollo – zeul luminii solare, era de obarsie traco – dacica;

2) – fapt si mai important – traco-dacii de la Dunare au fost constructorii vestitei cetati Troia. (in acest sens pledeaza si descoperirile arheologice, care atesta ca piesele ceramice descoperite in stratul Troia VII sunt identice cu cultura dacica Cucuteni, cu centrul de iradiere in Moldova).

Tot aici, trebuie sa il mentionam si pe Clement din Alexandria care, facand referire la marele preot dac Zamolxe, spunea ca este hiperboreu (Stromata, IX.213). Concluzia care se impune este ca si marele zeu Zamolxe era tot hiperborean. Din nou, adoratia de care avea parte ca zeu national, este o depozitie convingatoare ca locuitorii din nordul Dunarii erau hiperboreii, inca o data, tara lor era Hiperboreea.

Strabon confirma localizarea geografica a Hiperboreenilor si a tarii lor, spunand ca primii care au descris geografic partile cunoscute ale lumii stravechi i-au plasat deasupra Pontului Euxin (Marea Neagra) si in nordul Istrului (Dunarea) (Geografia XI.62)

Alte scrieri antice ne spun ca hiperboreenii sunt tot una cu pelasgii, care locuiau in nordul Traciei. „Hiperboreii sunt pelasgi, locuitori ai nordului Traciei” (Apolloniu Rhodiu).

De la Macrobius aflam ca nu doar Dunarea era un fluviu hiperborean, ci si Donul asiatic (Comentar la Somnul lui Scipio, II.7). Aceasta este o depozitie in plus ca habitatul pelasgo-dac nu se reducea doar la Dacia carpato-danubiano-pontica, ci se intindea pana in Asia, unde izvoarele antice ii plaseaza pe massageti in timpul antichitatii clasice.

De asemenea, Pliniu cel Batran ne spune ca poporul Arimphaeilor (arimi cum ii numea Nicolae Densusianu), locuitor langa Muntii Ripaei (Carpati), in Tracia, era de generatie hiperboreu (Istoria Naturala, VI.7).

Avem marturia lui Ovidiu, poetul roman exilat la Tomis (Constanta), ca este constrans sa-si petreaca viata in stanga Pontului Euxin sub Axis Boreus (Tristele, IV, 41-42); din nou, in alt loc, acelasi Ovidiu, ne vorbeste despre Cardines Mundi sau axul boreal din tara getilor (Tristele, II, 19, 40, 45).

Martial, adresandu-se soldatului Marcellinus, care pleca in expeditie in Dacia ii spune: „tu mergi acum sa iei pe umerii tai, cerul Hiperborean si stelele Polului getic” si tot Martial numeste triumful lui Domitian asupra getilor „Hiperboreus Triumphus” (Epigrame, VIII, 78).

Vergilius scria despre Orfeu care – „singuratic, cutreiera gheturile hiperboreene... si campiile niciodata fara zapada din jurul muntilor Ripaei (Carpati) ” (Georgicele, IV, 5,5 17)

Avand in vedere doar aceste marturii ale autorilor antici, vedem ca localizarea geografica a Hiperboreei nu e la paralela de 69° latitudine nordica, ci cea de 45°, latitudine nordica, la care se afla in antichitate Dacia si la care se afla actualmente tara noastra!

Hiperboreea lui Apollo era Dacia

Dupa legendele antice, Hiperboreea era localizata dincolo de punctul de unde sufla vantul de nord, Boreas. Sa analizam un pic aceasta afirmatie mitica.

Zeii grecilor, nu traiau prea departe de tara acestora.. Ei salasluiuau in Dacia, tara din care plecasera de fapt, aheii spre Elada (actuala Grecia). Acolo, la nord de Istru, traisera titanii si tot acolo, vestitele amazoanele aveau o tara in care conduceau numai femeile. Tot de peste Istru sufla si vantul de nord- Boreas, care trecea peste Marea Neagra, strabatea stramtorile Bosfor si Dardanele, ajungand in Grecia!

„La nord de Tracia”, scrie Herodot, „ce fel de oameni locuiesc, nimeni nu poate sa stie; atat dar se pare ca dincolo de Istru exista pamant nelocuit si infinit”.

Toate aceasta ne arata ca limita orizontului geografic al grecilor antici, se intindea doar pana la Dunare (Istru).

De altfel, si respectabilul istoric Arthur Weigall, este de aceeaasi opinie cand, referindu-se la expeditia lui Alexandru Macedon la Dunare, spune: „Era aventura indrazneata, care ar fi putut prea bine pune capat carierei sale (a lui Alexandru Macedon –n. N) inca de la inceput... (expeditia –n. N) fusese intreprinsa in mare parte pentru a putea afirma ca el traversase marele fluviu, care fusese ca o bariera pentru aventurile septentrionale ale lui Filip si formase linia admisa intre lumea cunoscuta a grecilor si nordul nestiut. Alexandru insusi, considera acest fapt ca fiind de mare importanta, caci pe tarmul marelui fluviu (Istru/Danubius/Dunarea – n. n) el celebra un impresionant serviciu religios, oferind sacrificii lui Zeus, Herakles si divinitatii Dunarii”

Legendele cele sacre ale antichitatii clasice plasau patria lui Apollo in Hiperboreea (Aristotel chiar numindu-l Apollo-hiperboreu). Tot in Hiperboreea se nascuse si mama sa Latona/Leto/Letea, pe o insula vestita in toata antichitatea pentru cultul ei inchinat lui Apollo. Aceasta insula se numea Leuke (Alba), actuala Insula a Serpilor din dreptul varsarii Dunarii in Marea Neagra. Pe aceasta insula se afla cel mai mare si mai vestit templu a lui Apollo din toata antichitatea, despre care vorbeste Hecateu Abderita.

Tot de hiperboreeni se leaga si istoria infiintarii templului apolinic de la Delos, precum si a celui din Delphi

Ca centrul cultului apolinic se afla in Hiperboreea dacica ne-o dovedeste si faptul ca cei mai cunoscuti profeti apolinici: Olen si Abaris erau hiperboreeni. Olen a fost conducatorul hiperboreenilor care au fundat templul lui Apollo din Delphi, precum si primul poet hieratic al Greciei, unde l-a dus apostolatul sau pentru credinta apolinica. El a compus mai multe imnuri sacre in onoarea lui Apollo, in care amintea si despre hiperboreenii care mergeau in pelerinaj la Delos, insotind femeile pioase care erau inchinate templului de acolo. Tot lui i se atribuie si infiintarea hexametrlui (ritm de vers).

Abaris, alt profet apolinic din partile Hiperboreei, a starnit o adevarata senzatie in randurile grecilor prin viata frugala si prin dreptatea-i caracteristica. Numai ca aceste doua caracteristici sunt aplicabile si anahoretilor geto-daci, acelor ktistai si capnobatai despre care vorbeste Strabon, care duceau o viata de meditatie si apropiere de Zeu. In ceea ce priveste dreptatea, aceasta este

trasatura de baza prin care Herodot ii desparte pe daci de ceilalti traci. El spune: „dacii sunt cei mai viteji si mai drepti dintre traci”. Acest Abaris, calatorind prin tinuturile Greciei in timpul apostolatului sau pentru intarirea credintei apolinice introdusa de Olen, arata tuturor o sageata de aur despre care zicea ca e simbolul lui Apollo. Este foarte captivant de stiut ca dacii vedeau sageata ca pe un simbol zamolxian, prin urmare Apollo si Zamolxe par a fi unul si acelasi zeu. In sprijinul acestei ipoteze, pledeaza si epitetul de „hiperboreu” atribuit atat lui Zamolxe – dupa cum aflam din scrierile lui Clement din Alexandria, cat si lui Apollo – dupa cum aflam din scrierile lui Aristotel.

Hiperboreea – polul spiritual al lumii

Polul getic este o denumire asociata cu Hiperboreea in toate textele antice care se refera la acest subiect. El defineste, de fapt, ideea de Centru al Lumii, ca pol spiritual, asemanator Insulei Fericitilor din mitologia greaca. Adica locul unde pamantul este in stare sa comunice cu cerul, un spatiu mitico – geografic, cosmic si teluric in acelasi timp.

Sub acest aspect era perceputa Hiperboreea de catre grecii din epoca antichitatii clasice. Marturia lui Pindar ne lamureste in acest sens: „nimeni, nici pe pamant, nici pe mare, nu putea descoperi calea minunata care duce spre tinuturile hiperboreilor” (Piticele, X.29). Aceasta depozitie ne spune si altceva, dar ea marturiseste despre orizontul limitat al cunostintelor geografice elene; ceea ce se afla in nordul Dunarii era pentru ei, inca la inceputul perioadei clasice, un mister si tinea de geografia mitica, nu de geografia reala.

Conform aceluiasi Pindar, hiperboreenii erau o semintie sfanta, scutita de maladii si batranete, care nu cunosteau razboiul (dar il vor invata mai tarziu, devenind unii dintre cei mai aprigi luptatori ai antichitatii).

Prin urmare, Pindar, si nu numai el, ne descopera o Dacie/Hiperboreea mistica in care oamenii duceau un trai paradisiac de inceput de timp, de epoca de aur a omenirii:

„Pe-un picior de plai
Pe-o gura de paradis...”

Miorita noastra nu ne induce in gresala! Aceasta balada a geniului popular, fie ea antica, fie medievala, valorifica o traditie foarte veche conform careia Dacia/Hiperboreea era un tinut paradisiac, plaiul teluric devenind in ordinea lucrurilor sacre, gura de paradis.

As dori sa mai mentionez ca Medicii lui Zamolxe erau renumiti in toata lumea antica si mai priceputi decat grecii in tratarea diferitelor afectiuni, dupa cum ne spune Platon: „Vazand ca Harmide e de aceeaasi opinie cu mine prinsei inima, imi regasii increderea in mine, putin cate putin, ma inflacarii si ii zisei: tot asa si cu descantecul cesta, Harmide: l-am invatat in oaste de la un doctor thrac, unul din ucenicii lui Zamolxe, despre care se spune ca au puterea sa te faca nemuritor. Acest trac spunea ca doctorii greci au mare dreptate sa faca observatia de care pomenii. Dar, adauga el, Zamolxe, regele nostru, care este zeu, spune ca precum nu se cade sa incercam a vindeca ochii fara sa ne ocupam de cap, ori capul fara trup, tot astfel nu se cade a incerca sa vindecam trupul fara sa vedem de suflet, si ca tocmai din pricina asta sunt multe maladii la care nu se pricep doctorii greci, fiindca nu cunosc intregul de care ar trebui sa se ingrijeasca. Caci daca cesta ar merge rau, este peste putinta ca partea sa mearga bine” (Charmides)

La aceasta adăugăm și faptul că mai toți marii învățați ai Greciei antice au fost inițiați în Tracia, cei mai cunoscuți fiind Aristotel și Pitagora.

Închei afirmându-mi credința că Dacia a fost, într-o vreme, pierdută pentru noi în negurile istoriei, centrul spiritual și cultural (civilizator) al lumii vechi. Dacă am privi cu luare aminte trecutul și, astfel, am învăța din el, credința mea este că am putea redeveni ceea ce am fost cândva. Numai că asta se poate doar prin revenirea la valorile fundamentale ale neamului nostru, nu prin adoptarea docilă a „normelor” europene sau americane, care ne fură ochii în fiecare zi!